

(Giovanni Delogu-Ibba, *Index Libri Vitae*, 1736)

Allégradi, cristianu,  
Faghe festa e allegria  
Naschendhe dae Maria  
Vîrgine Deus umanu.

1. Su Verbu Santu Divinu,  
Fizu de su Deus Eternu  
A su Babbu coeternu,  
Partu de s'eternu sinu,  
Aparet oe mischinu  
In custu campu mundhanu

2. Cun caridade infinita  
Intrínseca e naturale  
Su Fizu, a su Babbu uguale,  
tenzesit in mente iscrita  
*Ab aeterno* sa visita  
de s'òmine malesanu.

3. Sendhe già feridu a morte  
O mortu cun su pecadu,  
Ómine disisperadu,  
Si cheres chi ti aconorte,  
Oe ses vâlidu e forte  
cun sa gràtzia vivu e sanu.

## CELESTE TESORO

(in *Canzoni popolari*, 1863)

Celeste tesoro d'eterna allegria  
Dormi, vida e coro, reposa, anninia

Dormi fizu amadu  
dormi cun dulzura,  
non tenzas paura  
d'esser perturbadu,  
o verbu incarnadu  
in sinu 'e Maria.

Cale bella sorte  
m'at accumulapagnadu,  
tenner su fizu amadu  
in sa celeste corte!  
Pero m'est pena forte  
si penso a s'agonia

Cal'est su sentimentu  
chi t'istat perturbende,  
dormende e vizilende  
pienu 'e pensamentu?  
Cus'est pena e turmentu  
in die de allegria.

Candore immaculadu  
de lughe sempiterna,  
sabadoria eterna  
Fizu 'e Babbu increadu,  
dormi, fizu istimadu,  
in sinu 'e Maria.

## BENÉNNIDU, SEGNORE (2008)

Benénnidu, Segnore, a domo mia!  
Cherzo ch'ìnoghe che istes sempre Tue  
E siat custa totu domo tua!

Benénniu, Segnore, a domo mia!  
Bògio ch'innoghe bivas sempre Tue  
E siat custa totu domo tua!

Benibenniu, Segnori, a domu mia!  
Bollu ch'innòi nci bivas sempri Tui  
E siat custa totu domu tua!

Benénnidu, Segnore, a domo mia!  
Ti ses dignadu Tue, Eternu Amore:  
As tentu dolu de su peccadore,  
As tentu dolu de su male meu!

Benénniu, Segnore, a domo mia!  
Ti ses dignau Tue, Eternu Amore:  
As tentu dolu de su peccadore,  
As tentu dolu de su male meu!

Benibenniu, Segnori, a domu mia!  
Ti ses dignau Tui, Eternu Amori:  
As tentu dolu de su peccadori,  
As tentu dolu de su mali miu!

No tenzo incensu e mirra e no tenz'oro,  
Ma intra, beni e leadi su coro,  
Chi siat regnu tou su coro meu:  
De Amore prenas Tue s'ànima mia!

No tèngio incensu e mirra e no tèngi'oro,  
Ma intra, beni e leadi su coro,  
Chi siat regnu tuo su coro meu:  
De Amore prenas Tue s'ànima mia!

No tengu incensu e mirra e no teng'òru,  
Ma intra, beni e pigadì su coru,  
Chi siat regnu tuu su coru miu:  
De Amori prenas Tui s'ànima mia!

Benénnidu, Segnore, a domo mia!  
Dònami un'ischentidha 'e lughe tua  
Chi andhe ifatu tou in su caminu  
E tenza sempre a Tie in cumpanzia!

Benénniu, Segnore, a domo mia!  
Dònami un'ischintidhia 'e lughe tua  
Chi andhe avatu tuo in su caminu  
E tèngia sempre a Tie in cumpangia!

Benibenniu, Segnori, a domu mia!  
Donami una cincidha 'e luxi tua  
Chi bandi avatu tuu in su caminu  
E tenga sempri a Tui in cumpangia!

Benénnidu, Segnore, a domo mia!  
De fortza tua carchi pimpirida  
Ti pedo de azudu ch'in sa vida  
Cun tegus andhe cun sa rughe mia!

Benénniu, Segnore, a domo mia!  
De fortza tua crachi pimpirida  
Ti pedo de agiudu ch'in sa vida  
Cun tegus andhe cun sa rughe mia!

Benibenniu, Segnori, a domu mia!  
De fortza tua càncua pimpirida  
Ti pedu de agiudu ch'in sa vida  
Bandi cun Tui cun sa cruxi mia!

## I) RITUS A S'INTRADA

## Saludu de su Presidenti

∇. In nòmini de su Babbu, de su Fillu e de  
s'Ìspiridu Santu.

✠. Amen.

∇. Sa gràtzia de su Segnori nostru Gesu-Cristu,  
s'amori de Deus e sa comunione de s'Ìspiridu  
Santu siat cun totu bosàterus.

✠. E siat cun tegus puru

Solu: Ecu, dèu ap' a benni allestru, e ap'a beti  
cun mèi sa paga,

Totus: Po torrai a dognumu cufromma a  
s'òbera sua.

S. Dèu seu sa A e sa Zeta, narat su Segnori  
Deus:

T. Su primu e s'ùrtimu, Su chi fiat, Su chi  
est e Su chi at a benni.

S. S'Ìspiridu e s'isposa nant: Beni!

T. E chini iscurtat torrit a nai: Beni!

S. Chini tenit sidi, bèngiat!

T. Chini bolit, umprat àcua de vida.

S. Chini atestat custas cosas narat: Eja, ap'a  
benni allestru!

T. Amen-Gésus! Beni, Segnori Gesùs!

## Invitatóriu o Cantu de is Profetzias

S. Regem venturum, Dominum, Venite, adoremus

T. Regem venturum, Dominum, Venite, adoremus.

*Opuru:*

S. Lompendi est su Segnori: benei a dh'adorai.

T. Lompendi est su Segnori: benei a db'adorai.

1. Gosadindi, sa filla de Sion, |  
alligradindi, sa filla de Gerusalemmi: +  
ecu, su Segnori at a benni, | e cussa dí si at a fai  
una luxi manna. | De is montis e de is serras is  
àcuas ndi ant a calai alligras, \*  
ca benit unu profeta mannu |  
e issu at a arrennoai sa citadi de Gerusalemmi.

∇ In nomen de su Babbu e de su Fizu e de  
s'Ìspiridu Santu.

R/ Amen.

∇ Sa gràtzia de su Segnore nostru Gesu-Cristu,  
s'amore de Deus e sa comunione de  
s'Ìspiridu Santu siat cun totu bois.

✠. E siat cun tegus puru.

Solu: Acò, deo apo a bènnere allestru, e apo a  
batire cun megus sa paga,

Totus: Pro torrare a cadaunu cufromma a  
s'òbera sua.

S. Deo so sa A e sa Zeta, narat su Segnore  
Deus:

T. Su primu e s'ùltimu, Su chi fit, Su chi est  
e Su chi at a bènnere.

S. S'Ìspiridu e s'Isposa narant: Beni!

T. E chie iscultat torret a nàrrere: Beni!

S. Chie tenet sidis, benzat!

T. Chie cheret, umprat abba de vida.

S. Chie atestat custas cosas narat: Emmo, apo a  
bènnere allestru!

T. Amen-Gésus! Beni, Segnore Gesùs!

S. Lompendhe est su Segnore: Benide a l'adorare.

T. Lompendhe est su Segnore: benide a l'adorare.

1. Gosa, fiza de Sion, |  
allègradi, fiza de Gerusalemme: +  
Acò, su Segnore at a bènnere | e in cussa die si at a  
fàghere una lughe manna; | dae sos sos montes  
sas abbas ndhe ant a falare allegras, \*  
proite at a bènnere unu profeta mannu |  
e isse at a annoare sa citade de Gerusalemme.

2. Ecu, at a benni su Deus umanau |  
 issu si at a setzi in s'iscannu de Dàvidi: +  
 bosatrus etotu dh'eis a biri |  
 e si ndi at a alligrai su coru bostu.

3. Ecu, at a benni su Signori, s'Amparu nostu, |  
 su Santu de Israelei; |  
 in conca at a portai sa corona **de** su régniu, +  
 e at a cumandai de mari a mari, |  
 fintzas a is úrtimas lácanas de sa terra.

4. Ecu, at a cumparri su Signori, |  
 e a fuedhu spéndiu non at a mancai +  
 chi no benit luegu, billai abetendu ~  
 ca at a benni **e no** at a istentai.

5. Su Signori at a abasciai cumentì àcua de celu  
**beneita** +  
 in is dis cosa sua ant a infroriri giustítzia e paxi in  
**abbundàntzia**. \*  
 Totu is urreis dh'ant a adorai |  
 e dh'ant a serbiri totu **is gentis** de sa terra.

6. At a nasci in mesu nostu unu pipiu, |  
 e dh'ant a narri **Deus** forti +  
 Issu si at a setzi in su tronu de Dàvidi su babbu |  
 e at a èsseri su **rei** nostu; \* a issu appartenint  
 fortza, **sapiéntzia** e régniu.

7. Betlemmi, citadi de su Deus Soberanu |  
 de tui ndi at a benni su Signori **de** Israelei: +  
 is orìginis suas funt de su printzìpiu de is dis de  
 s'**eternidadi**, ~  
 e in su mundu dh'ant a connosci **mannu** e bonu; \*  
 sa bénnida sua at a betì **sa paxi** in terra nosta.

*S'última di si aciumgit:*

8. Beni, | su tempus de sa sarvesa **est**  
 lompendu. +  
 Cras etotu dh'eis a biri |  
 e po nos at a regnai su **Salvadōri** de su mundu.

S. Prope est iam, Dominus, **T. Venite Adoremus**

*Opuru:*

S. Acanta est su Signori **R̄. Beni a dh'adorai.**

2. Acò, at a bènnere su Deus umanadu |  
 isse s'at sètzeru in s'iscrannu de Dàvide; +  
 bois etotu l'azis a bìdere |  
 e si ndhe at a allegrare su coru bostru.

3. Acò, at a bènnere su Signore, s'Amparu nostru,  
 | su Santu de Israele, |  
 in conca at a giùghere sa corona **de** su regnu. +  
 e at a cumandhare dae mare a mare, |  
 fintzas a sas úrtimas lácanas de sa terra.

4. Acò, at a cumpàrrere su Signore |  
 e at a mantènnere sa paràula sua, +  
 si non benit luego, bizade aisetèndhelu, ~  
 ca at a bènnere **e no** at a istentare.

5. Su Signore at a falare coment'e abba de chelu  
**beneita** +  
 in sas dies suas ant a frorire giustítzia e paghe in  
**abbundhàntzia**. \*  
 Totu sos res l'ant a adorare |  
 e l'ant a servire totu **sas zentes** de sa terra.

6. At a nàschere pro nois unu pitzinnu |  
 e l'ant a nàrrere **Deus** forte: +  
 isse at a sètzeru in su tronu de Dàvide, babbu  
 suo, | e at a èssere **su** re nostru \* a isse appartenent  
 fortza, **sabiéntzia** e regnu.

7. Betlemme, tzitade de su Deus Soberanu, |  
 dae a tie at a bènnere su Signore de Israele, +  
 sas orìginis suas sunt dae su printzìpiu de sas dies  
 de s'**eternidade**, ~  
 e in su mundhu l'ant a connòschere **mannu** e  
 bonu; \* sa bénnida sua at a batire **paghe** in terra  
 nostra.

*S'última die si agiumbet:*

8. Benide. | su tempus de sa salvesa **est**  
 lompendhe. +  
 Cras etotu l'azis a bìdere | e pro nois at a regnare  
 su **Salvadōre** de su mundhu.

S. Prope est iam, Dominus, **T. Venite Adoremus**

*Opuru:*

S. Acurtzu est su Signore: **T. Benide a l'adorare.**

## IV) RITUS A SA ESSIDA

**℟̄. Pregheus impari**

**Gesùs**, chi nascendi de sa Virgini Maria ti ses  
 fatu fradi nostu,  
 tui as traballau cun manu umana,  
 tui as pentzau cun menti umana,  
 tui as istimau cun coru umanu.

*Ecce homo:*

ses tui, Signori sa beridadi nosta, tui ses sa saludi  
 nosta.  
 Tui, Gesùs, s'òmini nou po is àterus e po Deus,  
 Gesùs, s'òmini nou cun is àterus e cun Deus,  
 Tui, pedra de fundamentu, scartada de is òminis,  
 ma sceberada e pretziosa ananti de Deus,  
 tui ses su Cristus gloriosu e bivis cun su Babbu  
 eternu e cun s'Ispìridu Santu,  
 imoi e in sèculus e sèculus.

**R̄. Amen.**

**℟̄. Su Signori siat cun bosatrus.**

**R̄. E siat puru cun tegus.**

**℟̄. Bosi benedixat s'onnipotenti Deus**  
 Su Babbu, su Fillu **✠** e s'Ispìridu Santu.  
**R̄. Amen.**

**℟̄. Bandai in santa paxi.**

**R̄. Deus bollat.**

*Opuru:*

**℟̄. Baxi cun Deus.**

**R̄. Abarrit cun sa mama.**

*Si fìnit cun su cantu de is Gòccius o cun d-unu atru cantu.*

**℟̄. Preghemus umpare.**

**Gesùs**, chi naschinde dae sa Virgine Maria ti ses  
 fatu frade nostru,  
 tue as trabagliadu cun manu umana,  
 tue as pensadu cun mente umana,  
 tue as istimadu cun coru umanu.

*Ecce homo:*

tue ses, Signore, sa veridade nostra, tue ses sa  
 salute nostra.  
 Tue, Gesùs, s'òmine nou pro sos àteros e pro  
 Deus, Gesùs, s'òmine cun sos àteros e cun  
 Deus,  
 Tue, pedra de fundhamentu, iscartada dae sos  
 òmines, ma seberada e pretziosa indainante a  
 Deus, Tue ses su Cristos gloriosu e bives cun su  
 Babbu eternu e cun s'Ispìridu Santu, como e in  
 sèculos e sèculos. **R̄. Amen.**

**℟̄. Su Signore siat cun bois.**

**R̄. E siat cun tegus puru.**

**℟̄. Bos beneigat su Deus onnipotente,**  
 Babbu, e Fizu **✠** e Ispìridu Santu.  
**R̄. Amen.**

**℟̄. Andhade in paghe.**

**R̄. Deus chertzat.**

*Opuru:*

**℟̄. Andhade cun Deus.**

**R̄. Abbarret cun sa mama.**

## Càntigu de Ringraziamentu

## MAGNIFICAT

(le scansioni segnalate sono per il tono solenne)

**Mannu** est su Segnori: \* de coru dh'ollu\_cantai ; **Mannu** est su Signore: \* de coro lu cherzo cantare,

**Deus** mi at salvau: \* s'Ispíridu mi dhu fait narri **Deus** mi at salvadu: \* s'Ispíridu mi lu faghet narrer cuntenta.

**A mimi** at sceberau, una pòbera serbidora sua. \* **A mie** at seberadu, una pòvera servidora sua. \*  
De imoi innantis, totu is gentis mi ant a narri **benedita**.  
dae como e semper totu sas zentes mi ant a narrer beneita.

**Manna** m'at fatu, Deus, su Totu Poderosu, \* **Manna** m'at fatu, Deus, su Totu Poderosu, \*  
“Santu” dhi narant, a su nòmìni suu: “Santu” li narant, a su nùmene suo.

**S'amistadi** sua durat po sèmpiri, de generatzioni in generatzioni, \* **S'amistade** sua durat pro semper, de generatzione in generatzione \*  
pro totu is chi abarrant in sa fidelidadi sua. pro totu sos chi istant in sa fidelidade sua.

**Ispantus** at fatu cun su bratzu suu, \* **Ispantos** at fatu cun su bratzu suo, \*  
is mannosus dhus at ispérdius in is trampas insoru. sos mannosus los at ispérdidos in sas trampas issoro.

**Is chi** cumandant, de sa sea insoru nci dhus at ghetaus a terra, \* ma is oprimius, in artu ndi dhus **at** pesaus. **Sos chi** cumandhant, dae sa sea issoro nche los at ghetados a terra, \* ma sos oprimidos, in altu ndhe los **at** pesados.

**Is famius** dhus at prenus **de cosa bona**, \* is arricus dhus at isbuidaus e **dispacius**. **Sos famidos** los at pienados **de dogni bene**, \* sos ricos los at isboidados e **dispaciados**.

**A Israelei**, fillu suu, si dh'at leau **a manu tenta**, \* **A Israele**, fizu suo, si l'at leadu **a manu tenta**, \*  
ca si est arregodau de s'amistadi sua. ca si est ammentadu de s'amistade sua.

**Comenti** aiat impromítiu a **is mannos nostros**, \* **Comente** aiat promissu a **sos mannos nostros**, \*  
a Abramu e a s'eredeu suu, po sèmpri. a Abramu e a s'eréntzia sua, pro semper.

Siat **glória** a Deus su Babbu, siat **glória a Deus** su Fillu, \* **Siat glória** a Deus su Babbu, siat **glória a Deus** su Fizu, \*  
e paris cun issus sa glória siat a Deus, s'Ispíridu. e paris cun issus sa glória siat a Deus, s'Ispíridu.

**Comenti** fiat in su printzípiu, imoi e sèmpri, \* **Comente** fit in su printzípiu, **como** e semper, \*  
siat glória in dognia edadi, in séculus e séculos. **Amen-Gésus**. **Amen-Gésus**.

## II) RITUS DE SA PARÀULA

## Sa primu dí

**Una evangelizatzioni noa, coment'e una "implantatio" noa, depit arriconnòsciri cun prus craresa su chi distinguit is Sardus.**

De su Concìliu Plenàriu Sardu

**1 § 1.** Is dexi Diòcesi chi teneus in Sardigna, parti sintzilla de su pòpulu de Deus aundi est abberu presenti e bia sa Crésia de Cristus, funt ascurtendi su Segnori, chi at nau a is Discépus suos: “Andai in totu su mundu e predicaì s’Evangéliu a dónnia creatura” (Mc 16,15). Orbescendi su de tres millénnius cristianus, custa missiòni in calencuna manera “est ancora cumentzendi” (G.P. II, *Redemptoris missio*, n. 1): su cambiamentu mannu chi est fendi sa genti de is tempus nostus arrechedit *una “implantatio” evangélica noa*. Is Crésias diocesananas de sa Sardigna, isciendi chi no depit fartai s’agiudu torrau de s’una cun is àteras po chi si potzat fai cun profetu òpera de evangelizatzioni, si atóbiant in Concìliu Plenàriu po si pregontai ita totu pertocat is dificultadis chi dipendint de sa cultura distintiva de is Sardus de oi.

**§ 2.** Si castiaus su pòpulu sardu – bistu aintru de sa cultura occidentali – e fatu contu chi sa Crésia in Sardigna si ndi considerat partì bia, arresurtat craru chi issa etotu est oi sugeta a cambiamentu lestru, cun totu chi dha distinguit in manera forti piessignus originalis. Totu custu tzérriat sa Crésia de Deus in Sardigna a fai una evangelizatzioni noa, chi fatzat crèsciri su cristianésimu in su pòpulu nostu e, innantis de totu, su cristianésimu in is comunidadis eclesialis, in sa filada e in s’idea de “fai resaltai su chi prus distinguit e dexit a is Sardus”.

## Sa segunda dí

**Sa Sardigna si obèrgiat a totu su mundu po èssiri prus arrica e no prus pòbera.**

De su Concìliu Plenàriu Sardu

**3.** Su pòpulu sardu de oi faci a is valoris predicau in is Evangélius.

**§ 1.** Is Sardus sentint su própiu *clima culturale occidentale fatu de pluralismu e de diversidadis*. In s’istória sua sa Sardigna at passionau po medas iscórrius: Cabu ’e susu e Cabu de bàsciu, medas bidhas e in is

## Sa prima die

**Una evangelizatzione noa, coment'e una "implantatio" noa, depet riconnòschere cun prus craresa su chi distinghet is Sardos.**

De su Concìliu Plenàriu Sardu

**1 § 1.** Is deghe Diòcesi chi teneus in Sardigna, parte sintzilla de su pòpulu de Deus inue est abberu presente e bia sa Crésia de Cristos, sunt iscurtandho a su Signore, chi at nau a is Discépus suos: “Andhae in totu su mundhu e predicae s’Evangéliu a dónnia creatura” (Mc 16,15). Abbreschendo su de tres millénnios cristianos, custa missiòne in calencuna manera “est ancora cumenciandho” (G.P. II, *Redemptoris missio*, n. 1): su cambiamentu mannu chi est faendho sa gente de is tempos nostros arrechedet *una “implantatio” evangélica noa*. Is Crésias diocesananas de sa Sardigna, ischendo chi no depet fartare s’agiudu torrau de s’una cun is àteras po chi si potzat faire cun profetu òpera de evangelizatzione, si atóbiant in Concìliu Plenàriu po si pregontare ite totu pertocat is dificultades chi dipendhent de sa cultura distintiva de is Sardos de oe.

**§ 2.** Si abbaidaus su pòpulu sardu – bistu aintru de sa cultura occidentale – e fatu contu chi sa Crésia in Sardigna si ndhe considerat parte bia, arresurtat craru chi issa etotu est oe sugeta a cambiamentu lestru, cun totu chi dha distinghet in manera forte piessignos originale. Totu custu tzérriat sa Crésia de Deus in Sardigna a faire una evangelizatzione noa, chi fatzat crèschere su cristianésimu in su pòpulu nostru e, innanti de totu, su cristianésimu in is comunidadis eclesiales, in sa filada e in s’idea de “faire resartare su chi prus distinghet e deghet a is Sardos”. [n. 2].

## Sa segundha die

**Sa Sardigna si apèrgiat a totu su mundhu po èssere prus errica e no prus pòbera.**

De su Concìliu Plenàriu Sardu

**3.** Su pòpulu sardu de oe fache a is valores predicau in is Evangélios.

**§ 1.** Is Sardos sentint su matessi *clima culturale occidentale fatu de pluralismu e de diversidadis*. In s’istória sua sa Sardigna at passionau po medas iscórrius: Cabu ’e asuba e Cabu de bàsciu, medas bidhas e in

bidhas is famíglia anti connotu, fintzas in tempus acanta, discórdias e disamistadis; cun totu cussu, *unu patrimoniu de valores religiosos, morales e culturalis comunus* anti fatu unidadi inter totus is Sardus. In tempus de oi, però, si una facilitadi mai connota de comunicai cun su restu de su mundu fait prus arricu de benis e de capacidadi su pòpulu nostu, dhu ponit fintzas in *perigulu de malatratai s'identidadi sua alimentada meda de fidi cristiana* e de fai crèsciri diferéntzias mannas in sa manera sua de biri su mundu e sa vida. S'irvilupu est lestru e s'ispèdhiu de su nou po su prus *portat pruschetotu is giòvunus a pèrdiri is valores de su connotu*, lassendi aici sa nébida in s'ànima, s'iscinitzu, sa farta de seguresa e sa timoria po su tempus benidori. Perdendi sa fidi in Deus, chi est su solu chi podit donai sa paxi, si cumprèdhet fintzas prus pagu su sensu de sa vida.

### Sa tertza dí

**Dificurtadis e isperàntzias po sa famíglia e po sa fèmina a dis de oi in Sardigna.**

De su Concìliu Plenàriu Sardu

**3 § 3.** Sa genti in Sardigna at biu sèmpiri sa famíglia coment'e cosa firma e segura: *logu de istima, de agiundu, iscola de valores e de fidi cristiana*. Immoi su cuncordu de sa famíglia e s'idea etotu de famíglia funti perdendi valori e importu. Is dificutadis e debbilesas de custu primu 'logu' de is raportus umanus, chi at sèmpiri tentu a fundamentu un'istima sintzilla e fideli, benint, e funti efetu e càusa, de sa crisi de sa comunidadi umana prus manna.

**3 § 4.** In is cambiamentos de sa cultura de oi dhu'intrat e meda sa fèmina po totu su chi est. Is Sardus anti sèmpiri considerau sa fèmina cun onori coment'e mama e coment'e mulleri e po cussu sa fèmina at tentu unu ruolu importanti in sa famíglia e in sa bidha.

Sa realtade de su mundu de oi e s'idea noa chi tenit de issa etotu portat sa fèmina a fai unu trabballu professionali, culturali e políticu chi arrechedit un'àtera manera de èssiri, arrechedit un'àteru echilibbriu mentali, una manera diferente de èssiri fèmina in sa famíglia e in sa comunidadi; e po cussu *tocat chi sa comunidadi e sa Crésia tèngiant un'àtera manera de fai faci a sa fèmina cun s'oferta de servitzius e de possibilitadades noas.*

is bidhas is famíglia anti connotu, fintzes in tempus reghentes, discórdias e disamistades; cun totu cussu, *unu patrimoniu de valores religiosos, morales e culturales comunus* anti fatu unidade inter totus is Sardos. In tempus de oe, però, si una facilitade mai connota de comunicare cun su restu de su mundhu faet prus erricu de benes e de capacidades su pòpulu nostru, dhu ponet fintzes in *perigulu de malatratare s'identidade sua alimentada meda de fide cristiana* e de fàere crèschere diferéntzias mannas in sa manera sua de bìere su mundhu e sa vida. S'irvilupu est lestru e s'ispèdhiu de su nou po su prus *portat pruschetotu is giòvonus a pèrdere is valores de su connotu*, lassandho deosi sa nébida in s'ànima, s'ischinitzu, sa farta de seguresa e sa timoria po su tempus benidore. Perdendho sa fide in Deus, chi est su solu chi podet giare sa paghe, si cumprèdhet fintzes prus pagu su sensu de sa vida.

### Sa tertza die

**Dificurtades e isperàntzias po sa famíglia e po sa fèmina a dies de oe in Sardigna.**

De su Concìliu Plenàriu Sardu

**3 § 3.** Sa gente in Sardigna at bistu sèmpere sa famíglia coment'e cosa firma e segura: *logu de istima, de agiundu, iscola de valores e de fide cristiana*. Como su cuncordu de sa famíglia e s'idea etotu de famíglia funti perdendho valore e importu. Is dificutades e debbilesas de custu primu 'logu' de is raportus umanos, chi at sèmpere tentu a fundamentu un'istima sintzilla e fidele, benint, e funti efetu e càusa, de sa crisi de sa comunidade umana prus manna.

**3 § 4.** In is cambiamentos de sa cultura de oe dhu'e intrat e meda sa fèmina po totu su chi est. Is Sardos anti sèmpere considerau sa fèmina cun onore coment'e mama e coment'e pobidha e po cussu sa fèmina at tentu unu ruolu importante in sa famíglia e in sa bidha.

Sa realtade de su mundhu de oe e s'idea noa chi tenet de issa etotu portat sa fèmina a fàere unu treballu professionale, culturale e políticu chi arrechedit un'àtera manera de èssere, arrechedit un'àteru echilibbriu mentale, una manera diferente de èssere fèmina in sa famíglia e in sa comunidade; e po cussu *tocat chi sa comunidade e sa Crésia tèngiant un'àtera manera de fàere fache a sa fèmina cun s'oferta de servitzius e de possibilitadades noas.*

## Sa morti e s'arrisurretzioni pronnunziaus

G. Orro  
2005

Adagio  $\text{♩} = 56$

Presidente

Man\_\_\_\_\_ nu est su mi - ste\_\_\_\_\_riu de sa fi - di no - sta\_\_\_\_\_

Adagio  $\text{♩} = 56$

Sa mor-ti tu-a e s'an-da-da tu - a nos - a - trus, Sen - no - ri, pron nun

tzia - us\_\_\_\_\_ e s'ar - ri - sur - re - tzio - ni cun - fes - sa - us,\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_ fin - tz'a can - du in sa glo - rias a tor - ra - i.

✠. Su Corpus e Sànguni de Gesu-Cristu, siant po nosu in saludi eterna

**Angioni donau de Deus,  
chi ndi lias is pecaus de su mundu,  
piedadi de nosu.**

**Angioni donau de Deus,  
chi ndi lias is pecaus de su mundu,  
piedadi de nosu.**

**Angioni donau de Deus,  
chi ndi lias is pecaus de su mundu,  
donanosì sa paxi.**

✠. Custu est s'Angioni chi Deus nosi donat: Issu ndi liat is pecaus de su mundu. Pretziaus is chi Deus ponit in parti de sa cena de su Segnori.

✠. **Segnori, non seu dignu  
chi intris in domu mia:  
ma nara unu fuedhu solu  
e at a sanai s'anima mia.**

✠. Corpus de Cristus.

✠. Amen-Gèsus.

✠. Su Corpus e Samben de Gesu-Cristu siant pro nois in salute eterna.

**Anzone donadu dae Deus,  
chi ndhe leas sos peccados de su mundhu,  
tene piedade de nois.**

**Anzone donadu dae Deus, chi ndhe leas sos  
peccados de su mundhu,  
tene piedade de nois.**

**Anzone donadu dae Deus,  
chi ndhe leas sos peccados de su mundhu,  
dona nos sa paghe.**

✠. Custu est s'Anzone chi Deus nos donat. Isse ndhe leat sos peccados de su mundhu. Pretziados sos chi Deus giamat a sa chena de su Signore.

✠. **Segnore, no so dignu  
chi intres in domo mea,  
ma nara una paràula sola  
e at a esser sana s'anima mea.**

✠. Corpus de Cristos.

✠. Amen-Gèsus.

*Apustis finia sa Comunioni, unu Solista o su Coru podit cantai s'antifona de sa di, in latinu, segundu su tonu gregorianu connotu. Si no si cantat, s'intonat diretamenti su Magnificat.*

### Tantum Ergo

(tradutzjoni de Mons. Pilo,  
obispu de Ales, 1786)

Custu grandu Sacramentu  
veneruus umiliaus,  
e coment'e nui a su bentu  
cedant is ritus passaus :  
e su chi ogu non bidit  
accetteus cum firma fidi.

**A** Deus Babbu omnipotenti  
e a su Fillu Redentori,  
cun su coru e cun sa menti  
alabeus cun grandu onori;  
e siat puru onori uguale  
a s'Amori eternali. Amen.

✠. Pani de celu nos as donau

✠. **Pani chi a totu cantus donat sa vida.**

✠. Pregheus. Deus de amistadi, chi in su pani  
sacramentau nos as lassau s'ammentu de sa  
bénnida tua, fai chi, pighendi parti a su mistériu  
de sa vida, passioni, morti e resurrezzioni tua, |  
siaus nos puru totu impari in sa Crésia corpus  
donau a salvesa 'e su mundu. Tui chi biviis e  
régniis in sèculus e sèculus. T. Amen.

*Si donat sa Beneditzjoni. Sempri presentendi s'Eucaristia a su pòpulu, su preideru intonat sa Confessioni de sa fidi e totus rispundint cum s'acclamatzjoni:*

### Tue nos as redimidu

**Larghetto**  $\text{♩} = 60$

Presidenti

Man nu est su mi - ste - riu de sa fi - di no - stra

**Larghetto** ( $\text{♩} = 60$ )

Tu - e nos as re - de - mi - du cun sa ru - ghe tu - a ei sa re - sur - re - tzi

- o - ne, nos as re - de - mi - du: sal - va nos, Sal - va -

do - re, sal - va nos, Sal - va - do - re de su mun - dhu.

*Opuru :*

### Tantum ergo

(tradutzjone de Mons. Pilo,  
piscamu de Ales, 1786)

Custu grandhe sacramentu  
veneremus umilados  
e coment'e nue a su 'entu  
tzedant sos ritos passados:  
e su chi ogu no bidet  
atzetemus cun firma fide.

**A** Deus Babbu omnipotente  
e a su Fizu Redentore,  
cun su coru e cun sa mente  
laudeus cun grandhe onore;  
e siat puru onore uguale  
a s'Amore eternali. Amen

✠. Pane de chelu nos as donadu

✠. **Pane chi a totu cantus donat sa vida.**

✠. Preghemus. Deus de amistade, chi in su pane  
sacramentadu nos as lassadu s'ammentu de sa  
bénnida tua, faghe chi, leandhe parte in sa vida,  
passione, morte e resurrezzione tua, | siemus  
to'umpare in sa Crésia corpus donadu a salvesa 'e su  
mundhu. Tue chi bives e regnas in sèculos e sèculos.  
T. Amen.

### Sa quarta dí

Unas cantu "isperantzias" de cambiamentu de  
sa Sardigna de oi: su raportu cun s'Istadu  
italianu, su sderuimentu de is bidhas,  
sa disocupatzioni, malis nous, emigratzioni.

De su Concìliu Plenàriu Sardu

**3 § 5.** Medas Sardus binti s'Istadu italianu coment'e  
separau, fintzas istràngiu e contràriu, cosa allena. A su chi  
est s'istória chi at portau a tenniri cust'idea si depit  
aciungiri oi a bortas sa pagu atentzioni, sa farta de is  
istitutzionis de s'Istadu po currepòndiri a custas  
isperantzias e deretus de sa genti. Chistionis de  
pagu profetu e de currumpimentu in is  
amministratzionis púbbricas fàinti bènniri mancu sa  
fidi in s'Istadu, in is amministratzionis e  
amministradoris localis. Totu custu iscuncordat cun  
su bèni comunu.

**§ 6.** Si castiaus a su movimentu demogràficu de sa  
Sardigna, bieus ca funti minguendi meda is  
nàschidas e po cussu etotu arresurtat una  
popolatzioni imbeciada. Dhoi at un'isbandonu  
mannu e a sa sighia de medas bidhas, pruscatotu is  
chi tenint un'economia de campu e de pastoriu, ca  
sa genti est andendisindi a logus chi dhoi at prus  
possibbilidadi de trabballu. Totu custu cundennat  
su benidori de sa Sardigna e dhi donat una bisura  
diferenti po totu su chi at a èssiri sa vida e fintzas  
s'organizatzioni pastorali de sa Crésia, presenti  
fintzas a immoi in dónnia logu po comentu fut  
istèrria sa genti me is bidhas.

**§ 7.** Is Sardus funti connoscendi unu tempus de  
disocupatzioni meda, a bortas cun cunsequéntzias  
gravis: po is efetus disastrosos chi fait, custu  
arrechedit s'interessamentu mannu de sa Crésia  
puru, mandada po annunziai a sa genti chi Deus  
dh'istimat e si nd'incurat, e a cundennai is pecaus  
socialis e su chi podit èssiri ritardu o trascuru  
dipèndiu de is ministradoris. Sa disocupatzioni  
pertocat pruschetotu is giòvunus e po cussu pròpiu  
issus funti sugetus a si pèrdiri de ànimu, a si lassai  
andai a una vida chene idealis – si no pròpiu a circiai  
soddisfatzionis in cosas de perunu contu o fintzas  
fendi mali –, o funti cundennaus a emigrari.

### Sa quarta die

Unas cantu "isperantzias" de cambiamentu de  
sa Sardigna de oe: su raportu cun s'Istadu  
italianu, su deruimentu de is bidhas, sa  
disocupatzione, males noos, immigratzione.

De su Concìliu Plenàriu Sardu

**3 § 5.** Medas Sardos biant s'Istadu italianu coment'e  
separau, fintzas istràngiu e contràriu, cosa angena. A su chi  
est s'istória chi at portau a tennere cust'idea si depit  
aciunghere oe a bortas sa pagu atentzione, sa farta  
de is istituzione de s'Istadu po currepòndhere a  
custas isperantzias e diritos de sa genti. Chistiones  
de pagu profetu e de currumpimentu in is  
amministratziones púbbricas fàente bènnere mancu  
sa fide in s'Istadu, in is amministratziones e  
amministradores locales. Totu custu iscuncordat  
cun su bene comunu.

**§ 6.** Si castiaus a su movimentu demogràficu de sa  
Sardigna, bieus ca funti minguandho meda is  
nàschidas e po cussu etotu arresurtat una  
popolatzione imbeciada. Dhue at un'abbandho-nu  
mannu e a sa sighia de medas bidhas, pruschetotu is  
chi tenent un'economia de campu e de pastoriu, ca  
sa gente est andhandhosindho a logos chi dhue at  
prus possibbilidades de treballu. Totu custu  
cundennat su benidore de sa Sardigna e dhi giàt una  
bisura diferente po totu su chi at a èssere sa vida e  
fintzes s'organizazione pastorale de sa Crésia,  
presente fintzes a como in totue po comentu fut  
istèrria sa gente in is bidhas.

**§ 7.** Is Sardos funti connoschendho unu tempus de  
disocupatzione meda, a bortas cun cunsequéntzias  
graves: po is efetus disastrosos chi faet, custu  
arrechedit s'interessamentu mannu de sa Crésia  
puru, mandhada po annunziare a sa genti chi  
Deus dh'istimat e si ndhe incurat, e a cundennare is  
pecaus sociales e su chi podet èssere ritardu o  
trascuru dipèndhiu de is ministradores. Sa  
disocupatzione pertocat pruschetotu is giòvonos e  
po cussu pròpiu issos funti sugetos a si pèrdere de  
ànimu, a si lassare andhare a una vida chene idealeas  
– si no pròpiu a circiare soddisfatziones in cosas de  
perunu contu o fintzes faendho male –, o funti  
cundennaos a emigrare.

## Sa cuinta dí

**Sinnalis de isperàntzia, s'unidadi e sa créschia culturali de is Sardus.**

De su Concíliu Plenàriu Sardu

**4 § 1.** Nosi praxit immoi de fai a biri unus cantu sinnalis bonus de sa realtadi de oi de su pópulu nostu. Difatis, ca credeus in su Segnori arresuscitau seus seguros chi in sa realtadi de is Sardus, che in totu su Mundu, est sèmpiri presenti e nosi ànimat s'Ìspíridu Santu, chi si fait a biri cun medas sinnalis de bèni e de isperàntzia incarnaos in su coru e in sa vida de sa genti nosta puru: su disígiu ispedhiosu de un'àtera calidadi de sa vida, su servítziu contivigiosu e onestu, su bonu acatu po is istràngius, is sinnalis de paxi e de perdonu, su contivígiu de is voluntàrius po is malàdius suferentis, su sensu de s'arrexoni e su disígiu de paxi, s'aggiudu a chini tenit bisóngiu, s'arrespetu po sa dignidadi de s'òmini e de sa fémina, sa nàscia de àterus valoris, su bisóngiu de sintzillidadi, su disígiu de istai che fradis, un'ànimu prus che àteru religiosu.

**4 § 4.** Is Sardus, po cantu diferentis de unu logu a s'àteru, tenint *un'identidadi unitària manna*. Si podit fuedhai diaderus de “pópulu sardu”, *cun piessignus suos culturalis distintivus e una lingua cosa sua*. Custu ispiegat su *sentidu de èssiri Sardus, genti de Sardigna*, de tènniri una *sardidadi*, càrriga de cultura cristiana, craculada arrichesa umana de allogai e de contivigiari.

## Sa sesta dí

**S'annúntziu de su Vangelu depit èssiri sèmpiri incarnau e innestau in sa cultura de sa gente.**

De su Concíliu Plenàriu Sardu

**84 § 1.** Medas e diferentis funt is culturas chi si agatant, nàscias gràtzias a sa capacidadi ratzionali e simbólica de sa persona umana, cosa chi anti formau is pópulus diferentis e chi s' istória si at fatu connòsciri, e s'èssistèntzia etotu de su cristianu si agatat *in d-una cultura distinta*. Sa Crésia, nàscida de su Fuedhu de Deus fatu a Ómini, in sa missione sua andat avatu de sa lógica de s'incarnatzioni: *pigat sa realtadi de sa vida umana, istórica, chi est sa cultura de sa genti, dboi ponit arrexinis* e, comentu fait su frammentu in sa pasta (cf. Mt 13, 33), dha fait frammentai, a manera chi *de issa etotu* si orientit a sa lógica de su

## Sa cuinta die

**Singiales de isperàntzia, s'unidade e sa créschia culturale de is Sardos.**

De su Concíliu Plenàriu Sardu

**4 § 1. § 1.** Como nosi praghet de fàere a bière unos cantu singiales bonos de sa realtade de oe de su pópulu nostu. Difatis, ca credeus in su Segnore arresuscitau seus seguros chi in sa realtade de is Sardos, che in totu su Mundhu, est sèmpere presente e nosi ànimat s'Ìspíridu Santu, chi si faet a bière cun medas singiales de bene e de isperàntzia incarnaos in su coru e in sa vida de sa gente nosta puru: su disígiu ispedhiosu de un'àtera calidade de sa vida, su servítziu contivigiosu e onestu, su bonu acatu po is istràngios, is singiales de paghe e de perdonu, su contivígiu de is voluntàrios po is malàios suferentes, su sensu de s'arrexone e su disígiu de paghe, s'aggiudu a chie tenet bisóngiu, s'arrespetu po sa dignidade de s'òmine e de sa fémina, sa naschia de àteros valores, su bisóngiu de sintzillidade, su disígiu de istare che frades, un'ànimu prus che àteru religiosu.

**4 § 4.** Is Sardos, po cantu diferentis de unu logu a s'àteru, tenent *un'identidade unitària manna*. Si podet foedhare abberu de “pópulu sardu”, *cun piessignos suos culturales distintivos e una limba cosa sua*. Custu ispiegat su *sentidu de èssere Sardos, gente de Sardigna*, de tènnere una *sardidade*, càrriga de cultura cristiana, craculada errichesa umana de chistire e de contivigiare.

## Sa sesta die

**S'annúntziu de su Vangelu depet èssere sèmpere incarnau e innestau in sa cultura de sa gente.**

De su Concíliu Plenàriu Sardu

**84 § 1.** Medas e diferentis funt is culturas chi si agatant, naschias gràtzias a sa capacidade razionale e simbólica de sa persona umana, cosa chi anti formau is pópulos diferentis e chi s' istória nosi at fatu connòschere, e s'èssistèntzia etotu de su cristianu si agatat *in d-una cultura distinta*. Sa Crésia, naschia de su Foedhu de Deus fatu a Ómine, in sa missione sua andhat avatu de sa lógica de s'incarnatzione: *pigat sa realtade de sa vida umana, istórica, chi est sa cultura de sa gente, dbue ponet arraighinas* e, comentu faet su frammentu in sa pasta (cf. Mt 13, 33), dha faet frammentare, a manera chi *de issa etotu*

*Sa pregadoria universalì si finit cun su Babbu Nostu, cbi cumintzat puru is ritus de sa Comunioni*

✠. Arregodendi is fuedhus de su Salvadori e pesaus in s'iscola sua, si atrivius a narri:

**Babbu nostu, chi ses in is celus, santificau siat su nòmini tuu, bèngiat a nos su régniu tuu, fata siat sa voluntadi tua comentu in su celu aici in sa terra. Su pani nostu de dógnia dí donanosidhu oi; e perdonasí is pecaus nostus comentu nosatrus dhus perdonaus a is depidoris nostus, e non si lessis arrui in tentatzioni, ma libberanosí de mali.**

Libberanosí, Segnori, ti pregaus, de dógnia mali, | cuncedi paxi in vida nosta, + e chi s'aggiudat sa misericórdia tua, | eus a èssiri sèmpiri libberus de su pecau ~ e a s'amparu de dógnia timoria: \* in s'abetu de s'isperàntzia santa | chi torrit su Salvadori nostu Gesu-Cristu.

✠. **A tui su régniu e s'onnipotèntzia, a tui sa glória in eternu.**

Segnori Gesu-Cristu, chi as nau a is Apòstulus tuus: bosì lassu sa paxi, bosì dòngiu sa paxi mia: no castis a is pecaus nostus, ma a sa fidi de sa Crésia tua; e cufromma a sa voluntadi tua donadhi paxi e unidadi. Tui chi bivis e régneas, imoi e in sèculus e sèculus.

✠. **Amen.**

✠. Sa paxi de su Segnori nostu siat sèmpiri cun bosatrus.

✠. **E abarrit puru cun tegus.**

✠. Donaisi sa paxi.

✠ Ammentèdenos de sas paràulas de su Salvatore, e pesados in s'iscola sua, nos atrivimus a nàrrere:

**Babbu nostru, ch'istas in sos chelos, santificadu siat su nomen tuo, benzat a nois su regnu tuo, fata siat sa voluntade tua, comentu in su chelu gai in sa terra. Su pane nostru de donzi die dona nos oe, e perdona a nois sos peccados nostros comentu nois perdonamus a sos inimigos nostros, e no nos lasses rúere in tentatzione, ma libera nos dae male.**

Libbera nos, ti pregamus, Segnore, dae donzi male, | cuntzede paghe in vida nostra, + e si nos agiudat sa misericórdia tua, | amus a biver semper libberos dae su pecadu ~ e seguros dae donzi timoria, \* in s'isettu de s'isperàntzia santa, | chi torret su Salvatore nostro Gesu Cristu.

✠. **A tie su regnu e s'onnipotèntzia, a tie sa glória in eternu**

Segnore Gesu-Cristu, chi as naradu a sos Apòstulos tuos: Bos lasso sa paghe, bos do sa paghe mea, no abbàides a sos peccados nostros, ma a sa fide de sa Crésia tua e cufromma a sa voluntade tua daeli paghe e unidade. Tue chi bives e regnas, como e in sèculos e sèculos.

✠. **Amen.**

✠. Sa paghe de su Segnore abbarret cun bois.

✠. **E abbarret cun tegus puru.**

✠. Dàdebos sa paghe.

*Si cantat su Tantum ergo o atru cantu de Adoratzioni*      *Si cantat su Tantum ergo o àteru cantu de Adoratzione*

**Faghe, o Segnore,  
chi sa mente mia  
sempre prus pisset  
a manera tua!**

“Sos mios no sunt  
sos sentimientos tuos”  
- Sa Veridade! –  
narat su Segnore.  
E in su coro sou  
est fizu e frade  
comente a mie  
su nemigu meu.

**Faghe, o Segnore,  
chi su coro meu  
istimet sempre prus  
comente a Tie!**

“Sos mios no sunt  
sos terighinos tuos”  
– Sa Veridade! –  
narat su Segnore.  
Istradas in falada  
Largas e isfaltadas  
Parent prus bellas  
Ma no leant a inie!

**Faghe, o Segnore,  
chi su pede meu  
caminet sempre prus  
abbia a Tie!**

“Sos mios no sunt  
sos afainos tuos”  
- Sa Veridade! –  
narat su Segnore.  
Su Gòlgota est  
in artu e cumprit  
su miràculu de amore  
de su fizu 'e Deu.

**Faghe, o Segnore,  
chi sas manos mias  
sempre prus serbant  
cun s'òpera tua!**

**Fae, o Segnore,  
chi sa mente mia  
sempre prus pentzet  
a manera tua!**

“Is mios no funt  
is sentimientos tuos”  
- Sa Beridade! –  
narat su Segnore.  
E in su coro suo  
est figiu e frade  
comente a mimi  
su nemigu meu.

**Fae, o Segnore,  
chi su coro meu  
istimet sempre prus  
comente a Tie!**

“Is mios no funt  
is caminedhos tuos”  
– Sa Beridade! –  
narat su Segnore.  
Istradas in calada  
Largas e isfaltadas  
Parent prus bellas  
Ma no portant a inie!

**Fae, o Segnore,  
chi su pei meu  
caminet sempre prus  
abbia a Tie!**

“Is mios no funt  
is afainos tuos”  
- Sa Beridade! –  
narat su Segnore.  
Su Gòlgota est  
in artu e cumprit  
su miràculu 'e amore  
de su figiu 'e Deu.

**Fae, o Segnore,  
chi is manos mias  
sempre prus serbant  
cun s'òpera tua!**

**Fai, o Segnori,  
chi sa menti mia  
sempri prus pentzit  
a manera tua!**

“Is mius no funt  
is sentimentus tuos”  
- Sa Beridadi! –  
narat su Segnori.  
E in su coru suu  
est fillu e fradi  
comenti a mimi  
su nemigu miu.

**Fai, o Segnori,  
chi su coru miu  
istimit sempri prus  
comenti a Tui!**

“Is mias no funt  
is andaredhas tuas”  
– Sa Beridadi! –  
narat su Segnori.  
Istradas in calada  
Largas e isfaltadas  
Parint prus bellas  
Ma no portant a innia!

**Fai, o Segnori,  
chi su pei miu  
caminet sempri prus  
abbia a Tui!**

“Is mius no funt  
is afaingius tuos”  
- Sa Beridadi! –  
narat su Segnori.  
Su Gòlgota est  
in artu e cumprit  
su miràculu de amori  
de su fillu 'e Deu.

**Fai, o Segnori,  
chi is manus mias  
sempri prus serbant  
cun s'òpera tua!**

*Torrada po candu si faint atras invocatzionis:*

**S. e T.:** Pregheus impari (cantendi): **Suspirat a tui, Segnori, s'ànima mia.**

regnu de Deus. In custa prospetiva si ponet su raportu de su Vangelu cun is culturas. Sa Crésia connoscit e aprétziat su valori de is culturas; proponit su Vangelu a diàlogu cun custas, ponit in custas, coment'e sèmini, sa “Bona Noa”; *si serbit de is metros intelletualis e simbòlicus chi dhas distinguit po cumprèndiri e ispiegai mellus fintzas su Vangelu.*

Giai de su cuméntzu de s'annúntziu evangélicu “a totu is natzionis” (Mt 28, 19ss), is testimòngius e ministros de sa Paràula si funt istèrrius in is diferentes regiones de su Mundu e anti connotu culturas diferentes, pruscatotu sa greca, e cun is “paràulas” de custas culturas ant annuntziau sa Paràula de Deus (Cf. Atti degli Apostoli). Est aici chi sa primu comunidadi cristiana, *sighendi in su tempus e in is logus su mistèriu de s'incarnatzioni de su Foedhu eternu*, animada de s'Ìspiridu Santu, at postu su sèmini bonu de su Vangelu de sa vida e de sa paxi in sa cultura de is pópulus chi at atobiau in su mòri sù. Aici, “imbiada a totu is pópulus de dónnia tempus e logu, sa Crésia no si acàpiat a una s'ingula e a peruna arratza e a peruna natzioni, a peruna genia de istadu, a peruna manera distinta de bìviri, a peruna costuma antiga e ni moderna [...], ma intrat in comunioni cun is diferentes culturas; custa comunione *arriecat tanti sa Crésia cantu is diferentes culturas*” (*Gaudium et spes*, n. 58; cf. nn. 57-62).

### Sa sétima dí

**S'avaloramentu de sa língua sarda primu sinnali de inculturatzioni de sa fidi.**

De su Concìliu Plenàriu Sardu

#### 100. S'impreu de sa língua sarda in sa liturgia.

Su Concìliu, fendì adóbias a s'isperàntzia de medas chi fintzas in sa língua sarda bint unu mèdiu bonu po comunicai sa fidi a su pópulu nostu, ndi proponit un'avaloramentu comenti si depit. Iscít chi gràtzias a sa língua sarda is generatzionis *anti passau s'una a s'àtera* unu grandu patrimoniu de fidi e de sabidoria cristiana *chi fait parti de sa cultura de sa vida* de is Sardus. Sa língua materna sarda est apretziada e onorada po is pregadorias, personalis o colletivas, *chi nosi anti lassau is mannos* e chi tocat de arregòlliri e manigiai: custas pregadorias tenint, in prus de s'arrichesa de su chi nant, medas bortas prus de bonu, fintzas s'incantu de unu patrimoniu chi

si orientet a sa lógica de su regnu de Deus. In custa prospetiva si ponet su raportu de su Vangelu cun is culturas.

Sa Crésia connoschet e aprétziat su valore de is culturas; proponet su Vangelu a diàlogu cun custas, ponet in custas, coment'e sèmene, sa “Bona Noa”; *si serbit de is metros intelletuales e simbòlicus chi dhas distinghet po cumprèndbere e ispiegare mèngius fintzes su Vangelu.*

Giai de su cuménciu de s'annúntziu evangélicu “a totu is natziones” (Mt 28, 19ss), is testimòngios e ministros de sa Paràula si funt istèrrius in is diferentes regiones de su Mundu e ant connotu culturas diferentes, pruschetotu sa greca, e cun is “paràulas” de custas culturas ant annuntziau sa Paràula de Deus (Cf. Atti degli Apostoli). Est deosi chi sa primu comunidade cristiana, *sighendho in su tempus e in is logos su mistèriu de s'incarnatzione de su Foedhu eternu*, animada de s'Ìspiridu Santu, at postu su sèmene bonu de su Vangelu de sa vida e de sa paghe in sa cultura de is pópulos chi at atobiau in su caminu suo. Deosi, “imbiada a totu is pópulos de dónnia tempus e logu, sa Crésia no si acàpiat a una s'ingula e a peruna arratza e a peruna nazione, a peruna genia de istadu, a peruna manera distinta de bìvere, a peruna costuma antiga e ne moderna [...], ma intrat in comunione cun is diferentes culturas; custa comunione *errichit tanti sa Crésia cantu is diferentes culturas*” (*Gaudium et spes*, n. 58; cf. nn. 57-62).

### Sa sétima die

**S'avaloramentu de sa limba sarda primu singiale de inculturatzione de sa fide.**

De su Concìliu Plenàriu Sardu

#### 100. S'impreu de sa limba sarda in sa liturgia.

Su Concìliu, atobiandho a s'isperàntzia de medas chi fintzes in sa limba sarda bient unu mèdiu bonu po comunicare sa fide a su pópulu nostu, ndhe proponet un'avaloramentu comente si depet. Ischit chi gràtzias a sa limba sarda is generatzionis *anti passau s'una a s'àtera* unu grandhe patrimoniu de fide e de sabidoria cristiana *chi fait parte de sa cultura de sa vida* de is Sardos. Sa limba materna sarda est apretziada e onorada po is pregadorias, personales o colletivas, *chi nosi anti lassau is mannos* e chi tocat de arregòllere e impreare: custas pregadorias tenent, in prus de s'arrichesa de su chi narant, medas bortas prus de bonu, fintzes s'incantu de unu patrimoniu

afundat *is arrécinis in sa manera connota de pentzai e in is sentidus de is Sardus.*

Po cussu, arripetendi e osservendi is normas chi oi régulant sa liturgia, fait a manigiari sa língua sarda po cantai testus isceberaus cun critériu in calcuna ocasioni de celebratzioni e de pregadoria, o segundu s'ocasioni in sa vida de una comunidadi. In prus at a tocai de istudiái, cun seriedadi culturali e cumpeténtzia teológica e pastorali, un'impreu prus largu de su sardu in sa liturgia.

Totu custu tocat de dhu fai po avalorai su patrimóniu chi nosi anti lassau is generatzionis passadas, po circái una comunicatzioni de sa fidi prus incarnada in sa vida de dónnia dí de is Sardus e fai una comunioni eclesiali sintzilla.

### S'otava dí

#### Sa formatzoni teológica po s'inculturatzioni de sa fidi.

De su Concíliu Plenàriu Sardu

**115 § 8:** In sa formatzoni de is seminaristas, in is istúdius de teologia e in s'isperiéntzia de ministrus, serbit un'istúdiu nou e istima noa po is tradizionis litúrgicas in Sardigna e s'istória de is Santus, possíbbilis fintzas gràtzias a is connoscéntzias noas de s'istória de sa Crésia; e in prus, po chi is istudentis de teologia *siant preparaas mellus a cumprèndiri e favorèssiri su raportu inter fidi, devotzioni populari e cultura, tocat de pònniri in is programmas de istúdiu de sa Pontificia Facoltadi Teológica de sa Sardigna s'antropologia culturali chi pertocat su sentidu religiosu de is Sardus. Is maistus de sa catechesi, preparaas issus puru in agiografia, liturgia e antropologia culturali, in s'imparu chi donant presentendi is beridadis de sa fidi de sa Bíbbia depint circái de fai una síntesi tra custas e su comentu dhas anti bívias personalmenti is Santus veneraus coment'e patronus e ammostaus a sa genti coment'esémpius de santidadi; depint isciru biri e ammostai is diferéntzias tra is formas de piedadi cristiana sintzilla e is formas chi no funti cristianas.*

**87 § 1:** Segundu is leis de s'Istadu italianu oi in vigori, s'imparu de sa religioni católica me is iscolas tenit un'iscopu educativu e culturali. S'iscola est de seguru unu logu privilegiu de *inculturatzioni de sa Bona Noa de su Vangelu*, cun totu chi custas leis tenint límities chi si depit agiudai a cambiari in mellus.

chi afundhat *is arraighinas in sa manera connota de pentzare e in is sentidos de is Sardos.*

Po cussu, arripetandho e osservandho is normas chi oe régulant sa liturgia, faet a manigiare sa limba sarda po cantare testos isceberaos cun critériu in calcuna ocasioni de celebratzione e de pregadoria, o segundhu s'ocasioni in sa vida de una comunidade. In prus at a tocare de istudiare, cun seriedade culturale e cumpeténtzia teológica e pastorale, un'impreu prus largu de su sardu in sa liturgia. Totu custu tocat de dhu fàere po avalorare su patrimóniu chi nosi anti lassau is generatziones passadas, po cricare una comunicatzione de sa fide prus incarnada in sa vida de dónnia die de is Sardos e fàere una comunione eclesiale sintzilla.

### S'otava die

#### Sa formatzione teológica po s'inculturatzione de sa fide.

De su Concíliu Plenàriu Sardu

**115 § 8:** In sa formatzione de is seminaristas, in is istúdios de teologia e in s'isperiéntzia de ministros, serbit un'istúdiu nou e istima noa po is tradizionis litúrgicas in Sardigna e s'istória de is Santos, possíbbiles fintzes gràtzias a is connoscéntzias prus reghentes de s'istória de sa Crésia; e in prus, po chi is istudentes de teologia *siant preparaas méngius a cumprèndhere e favorèssere su raportu inter fide, devotzione popolare e cultura, tocat de pònnere in is programmas de istúdiu de sa Pontificia Facoltade Teológica de sa Sardigna s'antropologia culturale chi pertocat su sentidu religiosu de is Sardos. Is maistus de sa catechesi, preparaas issus puru in agiografia, liturgia e antropologia culturale, in s'imparu chi giaent presentandho is beridades de sa fide de sa Bíbbia depent cricare de fàere una síntesi tra custas e su comentu dhas anti bívias personalmente is Santos veneraos coment'e patronos e ammostaos a sa gente coment'esémpios de santidade; depent ischire bíere e ammostare is diferéntzias tra is formas de piedade cristiana sintzilla e is formas chi no funti cristianas.*

**87 § 1:** Segundhu is leis de s'Istadu italianu oe in vigore, s'imparu de sa religioni católica in is iscolas tenet un'iscopu educativu e culturale. S'iscola est de seguru unu logu privilegiu de *inculturatzione de sa Bona Noa de su Vangelu*, cun totu chi custas leis tenent límities chi si depet agiudare a cambiare in méngius.

## III) RITUS DE ADORATZIONI E DE COMUNIONI

*Apustis de s'esortatzioni, si cantat s'Innu (cun su tonu de En clara vox). In su mentris, si fait s'Espositzioni.*

### Innu po s'Espositzioni de su Santíssimu

Fuedhu Creadori  
e luxi de salvesa,  
Gesùs libberadori  
iscurta a chi t'invocat.

Su pópulu in esíliu  
ispetat a èssi líbberu,,  
iscrau de su pecau,  
est bintu de sa morti.

Fradì in mesu a fradis  
in mesu a nosu benis,  
annúntziu de profetas,  
isperu de oprimius.

Ses vida pro chi morit,  
caminu a chi est circhendi,  
ses libbertadi e paxi,  
ses soli de giustítzia.

Sa Crésia de is redentus  
ispetat a candu torras,  
s'umanidadi in terra  
a innui ses tui est .mirendi.

Siat glória a Deus su Babbu  
sia glória a Deus su Fillu  
siat glória a s'Íspiridu  
impari in is sèculus. Amen.

Paraula Creadora  
e lughe de salvesa,  
Gesùs libberadore,  
isculta a chie t'invocat.

Su pópulu in esíliu  
aisetat a esser libberu,  
isclavu 'e su pecadu,  
est bintu dae sa morte.

Frade in mesu a frades,  
tra nois tue benis,  
annúntziu de profetas,  
ispera de oprimidos.

Ses vida pro chie morit,  
caminu a chie chircat,  
ses libbertade e paghe,  
ses sole de giustítzia.

Sa Crésia 'e sos redentos  
aisetat chi tue torres,  
s'umanidade in terra  
a ue ses tue est mirendhe.

Siat glória a Deus su Babbu,  
siat glória a Deus su Fizu  
siat glória a s'Íspiridu  
umpare in sos sèculos. Amen.

### Pregadoria universali

Fradis e sorrìs, in su mentris chi ispetaus chi torrit su Segnori nostu Gesu-Cristu, imploraus s'amistadi sua: issu chi est bénniu in su mundu po annuntziari sa nova bona de s'evangéliu, e abarrat in mesu nostu in su pani sacramentau, donit oi puru sa salvesa sua :

*Un Solista narat sa "paràula" de su Segnori, e Totus rispundint cum s'invocatzioni: "Fai, o Segnori..."*

#### Faghe, o Signore!

"Sos mios no sunt  
sos pessamentos tuos"  
- Sa Veridade! –  
narat su Signore.  
E ischit cantu  
est bonu su dolore  
e marigosu malu  
su chi naro amore...

#### Fae, o Signore!

"Is mios no funt  
is pentzamentos tuos"  
- Sa Beridade! –  
narat su Signore.  
E ischit cantu  
est bonu su dolore  
e marigosu malu  
su chi naro amore...

#### Fai, o Segnori!

"Is mius no funt  
is pentzamentus tuus"  
- Sa Beridadi! –  
narat su Segnori.  
E scit comentu  
est bonu su dolori  
e marigosu malu  
su chi nau amori...

## Cantu de su Polissalmu

1. Festint is celus, gosit sa terra, \* esultai in festa, o montis.
2. Is montis portint frutu de paxi, \* dógna campura portit frutu de giustítzia.
3. Ca est benendi su Segnori nostu, \* e de totu is pòburus at a tenner pigedadi.
4. De is celus altus arrosada e de is nuis calit giustítzia, \*s'apèrgiat sa terra e boghìt salvesa.
5. Arregodadindi de nosu, o Segnori, abbisitanosì cun s'aggiudu cosa tua.
6. Ammostanosì, Segnori, sa misericórdia tua, e donanosì sa salvesa tua.
7. Imbiai sa mandada a su dominadori de totu sa terra, \*de sa citadi aillargu de su desertu fintzas a su monti de sa filla de Sion.
8. Beni a nosi libberai, Segnori, Deus Totu Poderosu, \* torrasì faci e ponisì in salvamentu.
9. Beni, Segnori, e abbisitanosì in paxi, eus a fai festa ananti tuu cun totu su coru.
10. Eus a connosci, Segnori, in terra nosta is caminus tuus, \* in mesu de totu is gentis sa salvesa tua.
11. Scidandi, Signori, totu sa fortza tua, \* e beni a salvamentu nostu.
12. Beni, Segnori, e non bollas istentai: \* perdona is culpas de sa genti cosa tua.
13. Oh ! Si tui iast a bolli oberri is celus e cabai acantu nostu: \* ananti tuu su monti e sa campagna iant a bogai torra frutu.
14. Beni, e torrasì faci, Segnori, \* tui, su rei, sétziu in altu de is Cherubbibus.
15. Siat glória a Deus su Babbu, siat glória a Deus su Fillu, \* e paris cun issus sa glória siat a Deus, s'Ìspiridu.
16. Comenti fiat in su printzìpiu, imoi e sèmpiri, \* siat glória in dógna edadi, in sèculus e sèculus. Amen-Gésus.

## Istruzionis e esortazionis in s'assemblea.

*Chini chistionat, cumentzat e finit nendi: Fradis e sorrìs, pregai po mimi, po chi potza cumprendi mellus impari cun bosatrus sa paràula e totu is fuedbus chi eus ascurtau. Si rispundit: **Deus nos intendat.***

1. Festent sos chelos, goset sa terra, \* esultade in festa, sos montes.
2. Sos montes portent frutu de paghe, \* dogni campura portet frutu de giustítzia.
3. Ca est benendhe su Segnore nostru, \* e de totu sos pòberos at a tenner pigedade.
4. De sos chelos altos lentore e de sas nues calet giustítzia, \* si abberzat sa terra e brotet salvesa.
5. Ammentadi de nois Segnore, \* e imbisitanos cun s'azudu tuo.
6. Mústranos, o Segnore, sa misericórdia tua, \* e dōnanos sa salvesa tua.
7. Imbiade sa mandhada a su dominadore de totu sa terra, \* dae sa tzitade aillargu de su desertu finas a su monte de sa fiza de Sion.
8. Beni a nos libberare, Segnore, Deus Totu Poderosu, \* mústranos sa cara tua e pōnenos in salvamentu.
9. Beni, Segnore, a nos fagherè imbisita in paghe, \* amus a fagherè festa addannanti tuo cun totu su coru.
10. Amus a connòschere, Segnore, in terra nostra sos caminos tuos, \* in mesu a totu sas zentes sa salvesa tua.
11. Ischidandhe, Segnore, totu sa fortza tua, \* e beni a salvamentu nostru.
12. Beni, Segnore, e no chertzas istentare, \* perdona sas culpas de sa zente tua.
13. Oh!, si tue cherias abbèrrere sos chelos e falare a nois acanta, \* addananti tuo montes e campagnas tiant batire torra frutu.
14. Beni e mústranos sa cara tua, o Segnore, \* tue su rei, sétzidu in altu de sos Cherubbibus.
15. Siat glória a Deus su Babbu, siat glória a Deus, su Fizu, \* e paris cun issus sa glória siat a Deus, s'Ìspiridu.
16. Comente fit in su printzìpiu, como e sèmpir, \* siat glória in donzi edade, in sèculos e sèculos. Amen-Gésus.

## Sa nona die

**Unu puntu distintu po cumproare una fide chi s'innestat bene in sa cultura: gherras e educatzione a sa paghe.**

De su Concìliu Plenàriu Sardu

**107 § 10.** Su sentidu de cuncórdia, perdonu e penitèntzia, depet prènnere sa vida de su cristianu dōnnia die fintzes a èssire costuma de vida, disponibbilitade a s'atòbiu, unu fàere in famìglia e cun sa gente. In Sardigna, inue po diferentes motivos de istória e de cultura s'idea de su disacórdiu, de s'arvesa e de sa vengàntzia est a bortas arrabiosa, s'atividade pastorale de sa Crésia depet giare importu mannu a su sentidu cristianu de sa cuncórdia e de su perdonu.

Is cristianos tocat chi siant distimòngios cumbintos e fatoes de una mentalidadi de dialugu, de paghe, de perdonu, in sa famìglia e in sa bidba, lassandho a pèrdere is vengàntzias, is discórdias, is certos e disamistades.

**142 § 1.** Biendho malefatas graves che a is mortes, is secuestros, orrobatoários, bombas, furas e fogos po vengàntzia, arricchimentu, ódios e disamistades, comente ndhe faent personas naschias e educadas in sa comunidade nosta cristiana chi ant erriciu is sacramentos e fatu su catechismu tocat, coment'e Crésia, de nosi pregontare cantu est intrau aintru su cristianésimu in personas e famìglas e, pruschetotu, ite tocat a fàere. Is Píscamos de sa Sardigna, in su messàgiu chi de reghente anti mandhau a is comunidades cristianas a propòsиту de sa cranghena de is secuestros de personas, anti nau chi is secuestros significant “cantu pagu su Vangelu de Cristos at cambiau sa vida e su cumportamentu de medas cristianos batiaus”.

Cantu su preigare su Vangelu càmbiat su cumportamentu est de seguru cosa chi si podet pregontare po dōnnia tempus de s'istória e po totu is logos de su Mundhu. Ma sa pregonta bollet nàrrere chi aus bisòngiu de una evangelizatzione e inculturatzione chi faet crèschere in s'ànima sa fide cristiana e portat is cristianos a passare de is cumportamentos solu de aparèntzia a su èssere cristianos ca ant isceberau un'ideale de vida cunforma a su Vangelu. Est chistione de si ndbe bogare abbitùdines seculares de pecare e fàere male po cambiare is cumportamentos e totu sa vida a comente nosi proponet su Segnore Gesugristu, cun s'ùnicu iscopu de su bene, s'arresone, s'istima, su perdonu.

## Sa nona dí

**Unu puntu distintu po cumprobai una fidi chi s'innestat bèni in sa cultura: guerras e educatzioni a sa paxi.**

De su Concìliu Plenàriu Sardu

**107 § 10.** Su sentidu de cuncórdia, perdonu e penitèntzia, depit preni sa vida de su cristianu dōnnia dí fintzas a èssire costuma de vida, disponibbilitadi a s'atòbiu, unu fai in famìglia e cun sa genti. In Sardigna, aundi po diferentes motivos de istória e de cultura s'idea de su disacórdiu, de s'arvesa e de sa vengàntzia est a bortas arrabiosa, s'atividadi pastorali de sa Crésia depit donai importu mannu a su sentidu cristianu de sa cuncórdia e de su perdonu.

Is cristianus tocat chi siant testimòngios cumbintos e fatoris de una mentalidadi de dialugu, de paxi, de perdonu, in sa famìglia e in sa bidba, lassendi a pèrdire is vengàntzias, is discórdias, is certos e disamistadis.

**142 § 1.** Biendi malefatas gravis che a is mortis, is secuestrus, isdorrobatoários, bombas, furas e fogos po vengàntzia, arricchimentu, ódius e disamistadis, comenti ndi faint personas nàschias e educadas in sa comunidadi nosta cristiana chi ant arriciu is sacramentos e fatu su catechismu tocat, coment'e Crésia, de si pregontai cantu est intrau aintru su cristianésimu in personas e famìglas e, pruschetotu, ita tocat a fai. Is Obisopus de sa Sardigna, in su messàgiu chi de pagu anti mandau a is comunidadis cristianas a propòsиту de sa cangrena de is secuestrus de personas, anti nau chi is secuestrus significant “cantu pagu su Vangelu de Cristus at cambiau sa vida e su cumportamentu de medas cristianus batiaus”.

Cantu su predicai su Vangelu càmbiat su cumportamentu est de seguru cosa chi si podet pregontai po dōnnia tempus de s'istória e po totu is logos de su Mundu. Ma sa pregonta bollet nàrrere chi teneus bisòngiu de una evangelizatzione e inculturatzione chi faet crèschere in s'ànima sa fide cristiana e portat is cristianus a passare de is cumportamentos isceiti de aparèntzia a su èssire cristianus ca ant isceberau un'ideale de vida cunforma a su Vangelu. Est chistione de si ndi bogai abbitùdines seculares de pecai e fai mali po cambiai is cumportamentos e totu sa vida a comenti nosi proponit su Segnore Gesugristu, cun s'ùnicu iscopu de su bèni, s'arrexoni, s'istima, su perdonu.

#### 142. Elementos de impegnu pastorali contras a su maluvàiri.

§ 3. S'impegnu po educai is cusciantzas no si depit lassai totu a su chi si fait candu càpitat o a s'apretu de sa disaura. Depit èssiri, a su contràriu, unu mòri de educatzioni chi si pigat e si sighit cun firmesa. Aici arresurtat craru s'importu de una *catechesi bèni cuncordada chi si fait a s'atenta e de interessai totu sa vida personali e colletiva*. Custu est su primu treballu de sa pastorali de sa Crésia contras a su maluvàiri.

Totu paris cun s'educatzioni tocat a circai de menguai sa solidadi de is personas, de is famíglas e de totu sa genti, ca est arréxini de su maluvàiri: tocat de menguai su mancamentu de istima. S'impegnu pastorali depit èssiri puru incarrerau a fai crèsciri sa cultura e s'arrespetu de sa vida, de pigai coment'e bèni sacru, depit fai crèsciri una cultura chi fait cambiari s'ideali falsu de su gualàngiu fàcili, de su manígiu de dinai e cosas a fuliadura, de su pagu arrespetu po sa vida e po is personas [...], *s'ideali falsu de sa fortza e de sa "balentia", s'idea gravi chi sa fidi no cambiat sa vida; serbit una cultura chi fait pentzai chi su maluvàiri si podit binchi, chi podeus cambiari fintzas is malis incangrenaus.*

#### 142. Elementos de impegnu pastorale contras a su maluvàere.

§ 3. S'impegnu po educare is cusciantzas no si depet lassare solu a su chi si fait candho cumbinat o a s'apretu de sa disaura. Depet èssere, a su contràriu, unu caminu de educatzione chi si pigat e si sighit cun firmesa. Deosi arresurtat craru s'importu de una *catechesi bene cuncordada chi si fait a s'atenta e de interessare totu sa vida personale e colletiva*. Custu est su primu treballu de sa pastorale de sa Crésia contras a su maluvàere. Totu paris cun s'educatzione tocat a cricare de menguare sa soledade de is personas, de is famíglas e de totu sa gente, ca est arraighina de su maluvàere: tocat de menguare su mancamentu de istima. S'impegnu pastorale depet èssere puru incarrerau a fàere crèschere sa cultura e s'arrespetu de sa vida, de leare coment'e bene sacru, depet fàere crèschere una cultura chi faet cambiare s'ideale falsu de su gualàngiu fàcile, de su manígiu de dinari e cosas a fuliadura, de su pagu arrespetu po sa vida e po is personas [...], *s'ideale falsu de sa fortza e de sa "balentia", s'idea grave chi sa fide no cambiat sa vida; serbit una cultura chi faet pentzare chi su maluvàere si podet binchere, chi podeus cambiare fintzes is males incangrenaus.*

#### Cantu de meditatzioni

##### Ammanitzade!

*fuedbus de M. Pudbu; música de P. Marras (2008)*

- Solo:* Si sos froes chi chircades  
sunt de amore!  
*Coro:* Si sos froes chi chircades  
sunt de amore!
- Solo:* Su caminu ammanitzade  
de su coro e de sa mente  
Ca est colendhe su Signore!
- Solo:* Si sos froes chi chircades  
sunt de amore!  
*Coro:* Si sos froes chi chircades  
sunt de amore!
- Solo:* Su caminu adderetade  
de su coro e de sa mente  
Ca est colendhe su Signore!
- Solo:* Si sos froes chi chircades  
sunt de amore!  
*Coro:* Si sos froes chi chircades  
sunt de amore!
- Solo:* Su caminu imparisade  
de su coro e de sa mente  
Ca est colendhe su Signore!
- Solo:* Si sos froes chi chircades  
sunt de amore!  
*Coro:* Si sos froes chi chircades  
sunt de amore!
- Solo:* In sa zanna est isetendhe:  
AbberideLi a intrare,  
Abberide, est su Signore!  
Bi est sa lughe e bi est sa paghe,  
Su giardinu est de sa Vida,  
Si bi abbitat su Signore,  
S'Emmanuele in su giardinu,  
Cuntentesa infinida  
In su coro e in sa mente!